

ВІДМОВНИКИ НЕ ПЛАЧУТЬ

Ще з горошину розміром він дихав вже.
Та відчував, що відведе удачу...
Без ззовні радості душа тулилась все -
І ось чому "відмовники" не плачуть...

І навіть сам коли животик він торкав,
Ніхто там звідти не повірив щастю!..
Там хтось байдуже абсолютно промовчав -
І ось чому "відмовники" не плачуть...

Задумався малюк: "Провина в чім моя?
Від мами чом ховають, щоб не бачить?
Зустрінемося ми скоро!" Тиша знов одна -
І ось чому "відмовники" не плачуть...

Побачив світло він, повітря проковтнув.
Розплакався ще потім, смішно наче,
Та тільки самих близьких сміх не огорнув -
І ось чому "відмовники" не плачуть...

Тепер в кутку, де темні штори дім його,
Самотність де сховав свою дитячу...
Не гріє сонечко, що світить за вікном -
І ось чому "відмовники" не плачуть...

Росте малюк... В кімнаті має немалій
Сім'ю, багато що для нього значить!
Та досі сиротою називають всі
"Відмовника", котрий тихенько плаче.

